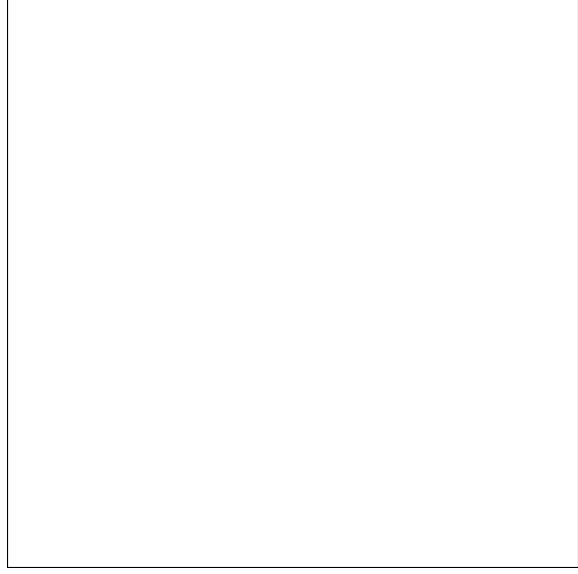

Ett litet frø: berättelsen om Wangari Maathai

✎ Nicola Rijdsdijk

📧 Maya Marshak

📧 Anna Hewett

🗨️ svensk

📊 nivå 3

(uten bilder)

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Ett litet frø: berättelsen om Wangari

Maathai

Skrevet av: Nicola Rijdsdijk

Illustrert av: Maya Marshak

Oversatt av: Anna Hewett

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

I en by vid foten av berget Mount Kenya i Östafrika arbetade en liten flicka på fälten med sin mamma. Hennes namn var Wangari.

Wangari älskade att vara utomhus. I hennes familjs trädgårdsländ vände hon jorden med sin machete. Hon stack ned små frön i den varma jorden.

Hennes favorittid på dagen var strax efter solnedgången. När det blev för mörkt för att se växterna visste Wangari att det var dags att gå hem. Hon följde de smala stigarna genom åkrarna och passerade över floder medan hon gick.

Wangari dog 2011, men varje gång vi ser ett vackert träd kan vi minnas henne.

Wangari var ett intelligent barn som
långtade efter att börja skolan. Men hennes
mamma och pappa ville att hon skulle
stanna hemma och hjälpa dem. När hon var
sju år gammal övertalade hennes storebror
deras föräldrar att låta henne börja skolan.

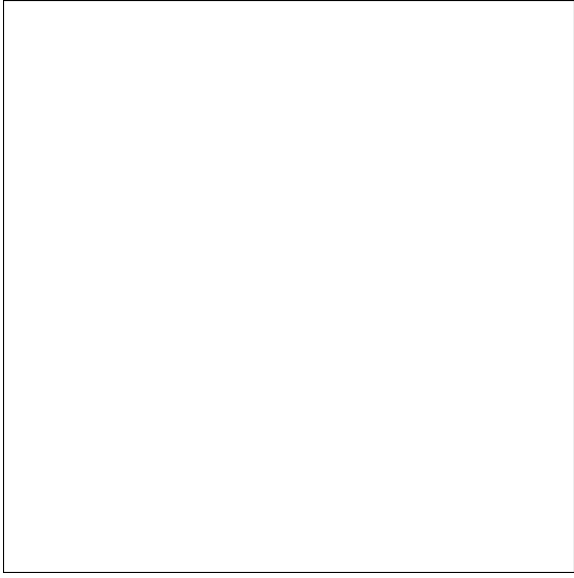
Wangari hade arbetat hårt. Folk över hela
världen uppmärksammade henne, och gav
hennes en välkänd utmärkelse. Det heter
Nobels fredspris, och hon var den första
afrikanska kvinnan att någonsin få det.

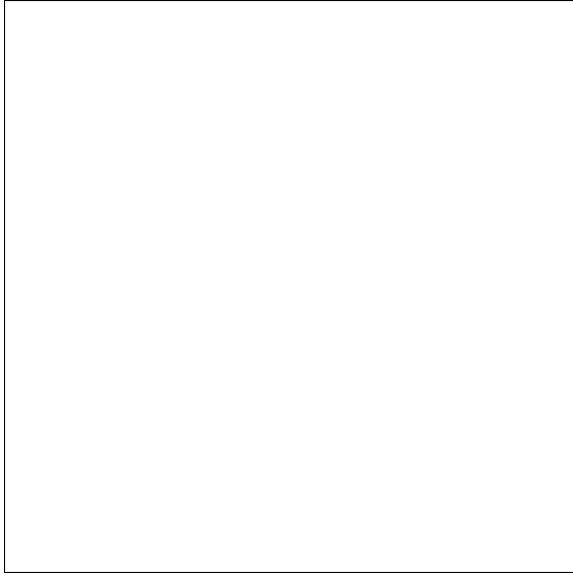
Hon gillade att lära sig saker! Wangari lärde sig mer och mer för varje bok hon läste. Hon gjorde så bra ifrån sig i skolan att hon blev inbjuden att studera i USA. Wangari blev så glad! Hon ville lära sig mer om världen!

Alltmedan tiden gick växte träden och blev skogar, och floderna började att rinna till igen. Wangaris budskap började att sprida sig genom hela Afrika. Idag har miljontals träd planterats från Wangaris frön.

På det amerikanska universitetet lärde sig Wangari många nya saker. Hon studerade växter och hur de växer. Och hon kom ihåg hur hon hade växt upp själv: med lekar och bus med sina bröder i skuggan av träden i de vackra kenyanska skogarna.

Wangari visste vad hon skulle göra. Hon lärde kvinnorna att plantera träd från frön. Kvinnorna sålde virket och använde pengarna att försörja sina familjer. Kvinnorna var lyckliga. Wangari hade hjälpt dem att känna sig kraftfulla och starka.

Ju mer hon lärde sig, desto mer förstod hon att hon älskade folket i Kenya. Hon ville att de skulle vara glada och fria. Ju mer hon lärde sig, desto mer kom hon ihåg sitt afrikanska hem.

När hon hade avslutat sina studier, återvände hon till Kenya. Men hennes land hade förändrats. Stora åkerbruk sträckte sig över marken. Kvinnor hade ingen ved att göra brasor till sin matlagning. Folk var fattiga och barnen var hungriga.